Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8340
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

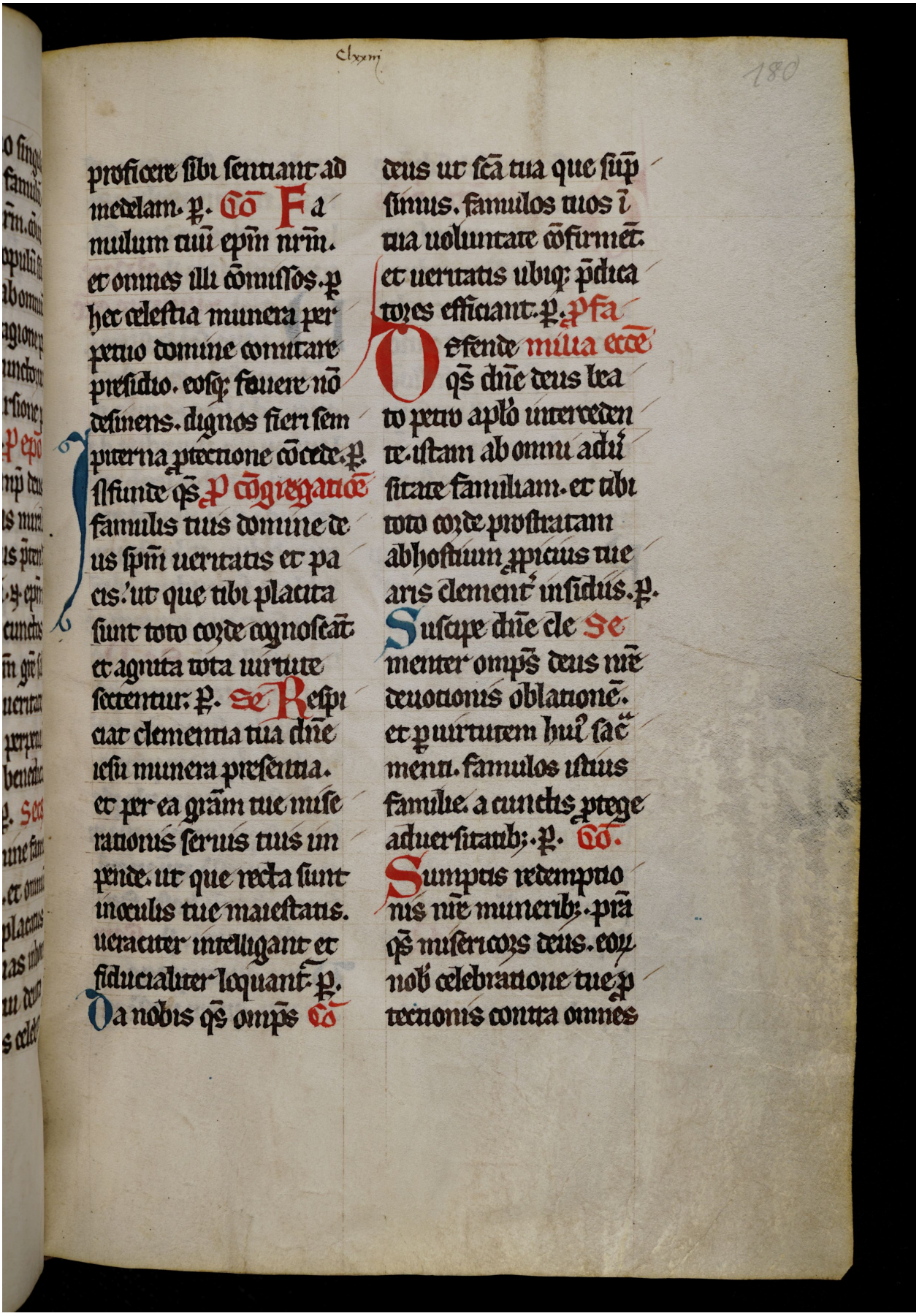

proficere sibi sentiant ad
medelam. ℣. Cō Fa
mulum tuū ep̄m nr̄m.
et omnes illi cōmissos. ℣
hec celestia munera per
petuo domine comitante
presidio. eosq; fouere nō
desinens. dignos fieri sem
piterna p̄tione cōcede. ℣.
Effunde qs̄ ℣ cōgregatiōē
famulis tuis domine de
us spūm ueritatis et pa
cis. ut que tibi placita
sunt toto corde cognoscāt
et agnita tota uirtute
sectentur. ℣. Se Respi
ciat clementia tua dñe
ihesu munera presentia.
et per ea grām tue mise
rationis seruis tuis im
pende. ut que recta sunt
oculis tue maiestatis.
ueraciter intelligant et
fiducialiter loquant. ℣.
Da nobis qs̄ omp̄s Cō
deus ut sēa tua que sup̄
simus. famulos tuos i
tua uoluntate cōfirmēt.
et ueritatis ubiq; p̄dica
tores efficiant. ℣. Pfa
Defende miia ecc̄e
qs̄ dñe deus lea
to petro ap̄lō intercedēn
te. istam ab omni adu
sitate familiam. et tibi
toto corde prostratam
ab hostium p̄cibus tue
artis clement̄ insidus. ℣.
Suscipe dñe cle Se
menter omp̄s deus nr̄e
deuotionis oblationē.
et p̄ uirtutem huius sac̄
menti. famulos istius
familie. a cunctis p̄tege
aduersitatib;. ℣. Cō.
Sumptis redemptio
nis nr̄e muneribus. p̄ta
qs̄ misericors deus. cor
nr̄i celebratione tue p̄
tectionis contra omnes